

Objaw Duchenne'a (Duchenne sign)

Maciej Purol

Określenie. Przechylenie górnej części tułowia w kierunku obciążanego stawu biodrowego występujące w pozycji stojącej jednonóż lub w chodzie, w wyniku znacznego stopnia niewydolności mięśni odwodzicieli stawu biodrowego (pośladkowego średniego i małego).

Technika badania. Pacjent stoi przed badającym, plecami do niego. Chory proszony jest, aby stanął na jednej kończynie dolnej w sposób analogiczny jak przy badaniu objawu Trendelenburga. Obserwuje się zdolność chorego do zachowania wyprostowanego tułowia.

Objaw dodatni. Po uniesieniu kończyny dolnej występuje opadanie miednicy (dodatni objaw Trendelenburga). Jednocześnie zauważa się towarzyszące kompensacyjne przechylenie górnej części tułowia w kierunku obciążanego stawu biodrowego.

Objaw ujemny. Po uniesieniu kończyny dolnej nie obserwujemy opadania miednicy a tułów nie ulega przechyleniu w stronę obciążanej kończyny dolnej.

Interpretacja. Utrzymanie wyprostowanego tułowia w staniu jednonóż wymaga mięśniowej stabilizacji miednicy oraz klatki piersiowej. Brak stabilizacji miednicy (z przyczyn podanych przy objawie Trendelenburga) może być tak nasilony, że badany jest zmuszony przechylić tułów na chorą stronę, aby środek ciężkości ciała utrzymany został ponad punktami podparcia (ponad obciążaną stopą).

Zastosowanie. Wystąpienie dodatniego objawu Duchenne'a oprócz dodatniego objawu Trendelenburga świadczy o większym stopniu niewydolności mięśni miednicy, zwłaszcza odwodzicieli stawu biodrowego.